

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 67/2020
15.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., насеље ... број ..., чији је пуномоћник Нађа Милутиновић, адвокат из ..., улица ... број ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 у 115/20 од 15.06.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 15.09.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 115/20 од 15.06.2020. године, тако што се:

Усваја приговор предлагача и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 16У 17735/18.

Налаже се судији известиоцу у предмету Управног суда 16У 17735/18 да, у року од три месеца од дана достављања овог решења Управном суду, предузме радње ради правноснажног окончања поступка у наведеном предмету, као и да, у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока, обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

Обавезује се Република Србија да предлагачу на име трошкова по приговору исплати износ од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

Образложење

Предлагач је поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 115/20 од 15.06.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 16У 17735/18, као неоснован. Ожалбеним решењем одбијен је и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Предлагач у жалби истиче да поступак пред Управним судом траје годину дана и девет месеци, да је од дана достављања одговора на тужбу и списа предмета туженог органа протекло годину дана и седам месеци, да се предлагач већ два пута обраћао суду приговорима ради убрзавања поступка (01.10.2019. и 21.05.2020. године), али су приговори одбијени као неосновани, а суд није предузео било какве радње у поступку. Сматра да је у ожалбеном решењу суд погрешно оценио да поступак у управном спору није хитан, с обзиром на то да се ради о спору поводом заснивања радног односа који је за предлагача од посебног значаја, јер је приморан да као правник обавља повремене и привремене послове ван своје струке. Указује на то да је његов први приговор ради убрзавања поступка одбијен са образложењем да ће усмена јавна расправа у предмету бити заказана до краја 2019. године, што није учињено. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу и донесе одлуку којом ће наложити Управном суду да управни спор у предмету У 17735/18 оконча у разумном року и да предлагачу надокнади одређене трошкове поступка.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), утврђено је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, утврђено је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 16У 17735/18, са образложењем да се досадашње трајање поступка, од подношења тужбе 27.09.2018. године до изјављивања приговора 21.05.2020. године, не може сматрати повредом права на суђење у разумном року, јер не постоји неактивност суда у поступању имајући у виду да је на захтев суда од 23.10.2018. године тужена Жалбена комисија дана 16.11.2018. године доставила одговор на тужбу са списима предмета. По налажењу Управног суда поступак по конкурс за пријем у радни однос није хитан, а подносилац приговора није доставио доказе из којих произлази да је решавање овог спора за њега од посебног значаја.

Полазећи од разлога на којима је засновано ожалбено решење и навода жалбе којима се ти разлози оспоравају, Врховни касациони суд је приликом оцене да ли је у конкретном случају повређено право подносиоца уставне жалбе на суђење у разумном року посебно ценио два критеријума прописана чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року - поступање суда и значај предмета суђења за предлагача.

Врховни касациони суд је утврдио да је одмах након подношења тужбе предлагача, као тужиоца, дописом од 23.10.2018. године, Управни суд тражио од тужене Жалбене комисије доставу одговора на тужбу са списима предмета. Жалбена комисија је поступила по захтеву 16.11.2018. године, али од тада суд није предузео ни једну другу радњу у поступку, иако је приговор предлагача од 01.10.2019. године одбијен, поред осталог, и због изјашњења судије известиоца да је неопходно одржавање усмене јавне расправе која ће бити заказана до краја 2019. године. Расправа до сада није заказана, а, по налажењу Врховног касационог суда, конкурсна документација у списима тужене Жалбене комисије Града Ваљева која је достављена суду уз одговор на тужбу није комплетна и не омогућава одржавање расправе (у списима нема доказа које су учесници конкурса доставили уз пријаве на конкурс, нити доказа о начину на који је спроведен изборни поступак и вредновање одговора на питања након обављеног усменог разговора са кандидатима). Из наведеног произлази да у периоду трајања управног спора од скоро две године још увек нису обезбеђени сви неопходни процесни услови за одржавање усмене јавне расправе пред судом и доношење одлуке о поднетој тужби.

Поред наведеног, Врховни касациони суд налази да у ожалбеном решењу нису са довољном пажњом оцењени наводи из приговора ради убрзавања поступка који се односе на значај поступка за предлагача. Наиме, предлагач је истакао да је заснивање радног односа на неодређено време за њега од егзистенцијалног и виталног значаја како би задовољио основне животне потребе. Поступци о статусним питањима у области рада (заснивања и престанка радног односа, суспензије и сл.) морају се решавати са посебном експедитивношћу ако се односе на професионални статус странака, а самим тим и на питања која су за њих од егзистенцијалног значаја.

Имајући у виду све изложено Врховни касациони суд је, након спроведеног испитног поступка, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року који се води пред Управним судом у предмету 16У 17735/18.

Како је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету који није правноснажно решен и у коме није заказана јавна расправа, Врховни касациони суд је одредио рок од три месеца за предузимање радњи у циљу правноснажног окончања поступка, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року.

Одлука о накнади трошкова предлагачу за састав приговора и жалбе од стране адвоката донета је на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходно применом одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, а висина трошкова утврђена је према Тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић